

χία και ἓνα ἢ πολλοὺς μικροὺς ὠτολίθους. — Τέλος τὴν ἀπλουστάτην ἄκουστικὴν συσκευὴν ἔχουσι αἱ λεγόμενα *μέδουσαι*, τὰ ἐν τῇ θηλάσῃ ζῶντα ἐκεῖνα ζῷα, ὧν τὸ βλενωδὲς ἢ πηκτώδες σῶμα ἔχει σχῆμα κωδωνοειδὲς ἢ πρὸς πέτασον ὁμοίον· τούτων τὸ οὖς ἀποτελεῖται ἐκ κυστειδίων, κειμένων παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ κωδωνοειδοῦς ἢ πετασοειδοῦς σώματός των καὶ φέρει ἐσωτερικῶς ἓνα ἢ περισσοτέρους ὠτολίθους.

115

Τοιαύτη συντομώτατα καὶ ἡ ἀνατομικὴ κατασκευὴ τῶν ὠτων καὶ τῶν ἐπιλοιπίων ζῶων, ἥτις τοσοῦτῳ ἀπλουστέρα καὶ ἀτελεστέρα, ὅσῳ ἡ ζωολογικὴ βαθμὴ, εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ ζῷα, κατωτέρα καὶ ἀτελεστέρα. Ὑπάρχουσι ὅμως καὶ ζῷα ἀτελεστάτα, ὡς τὰ πρωτόζωα καὶ τὰ πλεῖστα τῶν *κοιλευτερωτῶν* (κοράλλια), ἅτινα στεροῦνται καθ' ὅλοκληρίαν τοῦ αἰσθητηρίου τῆς ἀκοῆς ὄργανου.

ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΙΣ ΤΗΣ ΞΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ ΗΜΩΝ.

Ἡ ξυλεία τῶν οἰκιῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐπίπλων καὶ τὰ μάλλινα ἢ τριχοῦράντα ὑφάσματα, δι' ὧν ἐπενδύονται τὰ ἐπιπλα ἡμῶν καὶ διακοσμοῦνται τὰ ἐνδιατήματα τῶν ἀνθρώπων, ἔχουσι ἐν τῷ ζῷικῷ βασιλείῳ ἐχθροὺς ἀμειλίχτους ἱκανοὺς νὰ καταστρέψωσι αὐτὰ τέλειον καὶ νὰ προξενήσωσι οὕτω ζημίαις ἀνυπολογίστους. Ἐπομένως ἡ διάγνωσις τῶν ἐχθρῶν τούτων καὶ ἡ γνῶσις τῶν μέσων δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ καταστροφὴ αὐτῶν οὐ μόνον τοὺς ἐπιστήμονας ἀλλὰ καὶ τοὺς πολλοὺς ἐνδιαφέρει. Διὸ ἐνταῦθα μεταδιδόμενοι συντόμους τινας πληροφορίας περὶ τῶν ἐχθρῶν τούτων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐν χρήσει δοκιμῶν καταστρεπτικῶν μέσων.

A. *Οἱ καταστροφεῖς τῆς ξυλείας* τῆς εἰς τὰς οἰκοδομίας καὶ ἐπιπλοουργίας χρησιμοποιουμένης ὑπάγονται εἰς τὴν κλάσιν τῶν Κολεοπτέρων, τὴν ὁμάδα τῶν Πενταμερῶν (διότι οἱ ταρσοὶ αὐτῶν ἀποτελοῦνται ἐκ πέντε διακεκριμένων μερῶν) καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν *Ξυλοφάγων* (Xylophaga). Ἐκ τῶν κανθάρων τῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην ὑπαγομένων οἱ καταστρεπτικώτεροι εἶνε τὰ *Ἀρόβια* (Anobium) καὶ ἰδίως *Ἀρόβιον* τὸ *καρτερικόν* (Anobium pertinax Lin), *Ἀρόβιον* τὸ *κατοικίδιον* (An. domesticum Fourn.) καὶ *Ἀρόβιον* τὸ *μαλακόν* (An. molle Lin). Οἱ *κάνθαροι* οὗτοι εἶνε μικροί, κυλινδρικοί, μελανόχροοι, φέροντες κεφαλὴν κρυπτομένην ὑπὸ τὸν προέχοντα τραχηλιατὸν θυρεόν, ὑφ' οὗ καθ' ὅλοκληρίαν καλύπτεται καὶ ἐπὶ τὰ κοιλιακοὺς δακτυλίου. Αἱ ἐκ πέντε μέχρις ἐννέα ἄρθρων ἀποτελούμεναι κεφαλαὶ αὐτῶν

εἶνε πριονωταὶ ἢ κτενοειδεῖς, ἔχουσι τὰ τρία τελευταῖα ἐπάχρια μέλη μείζονα τῶν λοιπῶν καὶ ἐνεύρονται ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐγγὺς τοῦ προσθίου χείλους τῶν ὀφθαλμῶν. Οἱ πρόσθιοι μηροὶ εἶνε σφαιροειδεῖς ἢ ὠσειδεῖς, οἱ δ' ὀπίσθιοι ἐγκρασίω, πεπλατυσμένοι. Οἱ *κάνθαροι* οὗτοι ὁμοιάζουσι πολὺ πρὸς τοὺς Βοστρύχους (φλοιοκάνθαροι), ὧν διακρίνονται ἐκ τῶν πενταμελῶν αὐτῶν ταρσῶν καὶ ἐκ τῶν Καμπῶν αὐτῶν φερουσῶν τελείως ἀνεπτυγμένους πόδας.

Αἱ *κάμπαι* τῶν *κωνθάρων* τούτων εἶνε ὑπόλευκοι, τὸ δὲ σῶμα αὐτῶν φέρον λεπτὰς τρίχας ἀνακυρτοῦται πρὸς τὴν κοιλίαν Ἡ κεφαλὴ αὐτῶν εἶνε εὐκρινὴς καὶ πολὺ στενωτέρα τῶν λίαν ἐξεχόντων στηθείων δακτυλίων. Τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ σώματος οὐχὶ εὐκρινὲς πρὸς τὸ στήθος ἀνακυρτούμενον.

Ἀμυντικά καὶ καταστρεπτικά μέσα. Ἡ ὑπὸ τῶν *κωνθάρων* τούτων προσβεβλημένη ξυλεία (ἐπιπλα κτλ) ἐμποτίζεται διὰ τινος δηλητηριώδους οὐσίας. Αἱ δὲ μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον χρησιμοποιηθεῖσαι οὐσίαι εἶνε: 1) ὁ θεϊκὸς χαλκός, 2) ὁ θεϊκὸς ψευδάργυρος, 3) ὁ χλωριούχος ψευδάργυρος, 4) τὸ χλωρίδιον τοῦ κασσιτέρου, 5) τὸ ἀρσενιῶδες ὀξύ καὶ 6) ὁ χλωριούχος ὑδράργυρος, ὧν αἱ τέσσαρες τελευταῖαι καὶ δραστηριώτεραι. Εἰς τὴν ἐν ὕδατι διάλυσιν τῶν οὐσιῶν τούτων ἀναμιγνύεται καὶ οἰνόπνευμα, ὅπως ἡ διάλυσις εἰσδύῃ εὐχερέστερον εἰς τὸ ξύλον. Ἀποτελεσματικώτερον δὲ καταστρέφονται οἱ *κάνθαροι* οὗτοι, ἐὰν τὰ ἐπιπλα χρισθῶσι προηγουμένως δι' ἀφθόου ἀκράτου οἰνοπνεύματος καὶ εἶτα διὰ διαλύσεως τοῦ ἀρσενούχου νατρίου.

B. *Οἱ καταστροφεῖς τῶν τριχοῦράντων καὶ μάλλινων ὑφασμάτων τῶν ἐπίπλων ἡμῶν ὑπάγονται ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν τῶν ἐντόμων κλάσιν καὶ εἰς τὴν μικρὰν οἰκογένειαν τῶν *Δερμηστιδῶν* (Dermestidae) περιλαμβάουσιν τὰ γένη *Δερμηστής* (Dermestes) καὶ *Ἀνθρήνος* (Anthrenus, Geoff). Αἱ μικραὶ *Κάμπαι* τῶν ἐντόμων τούτων ἔχουσι μῆκος 2 - 3 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου καὶ διακρίνονται ἐκ τῆς ἰδιαζούσης ὀλισθηρᾶς κινήσεως αὐτῶν καὶ τοῦ σισυροειδοῦς τριχώματος, οὗτινος αἱ τρίχαι ἀνορθοῦνται ὡς ἄκανθοι ἀκανθοχοίρου. Αἱ *κάμπαι* αὗται ἀποδερματοῦνται πολλάκις, μεταμορφοῦνται εἰς χρυσαλλίδας τὸ φθινόπωρον καὶ ἐξέρχονται ὡς τέλεια ἔντομα κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔαρ. Τὸ δὲ γένος *Δερμηστής* διακρίνεται καὶ ἐκ τοῦ μακροῦ θυσάνου τριχῶν, ὃν κατὰ τὴν πυγαίαν χώραν φέρει. Αἱ *κάμπαι* τοῦ Ἀνθρήνου εἶνε μάλλον τῶν τοῦ *Δερμηστοῦ* συνεσταλμέναι καὶ ἔχουσι τὸν πυγαῖον θυσάνον βραχύτερον.*

Εἰς τοὺς *Δερμηστιδίδας* ὑπάγονται τὰ ἔντομα τὰ ἐσχάτως καταστρέψαντα τὰ τριχοῦράντα ὑφάσματα τῶν ἐπίπλων τῆς Σιναιῆς Ἀκαδημίας.

Καταστρεπτικά μέσα. Τὸ μόνον ἀβλαβὲς τῷ ἀν-

θρώπων και ἀποτελεσματικῶς καταστρεπτικὸν τῶν ἐν-
τόμων τούτων μέσον εἶνε συγχρὸς ῥαντισμὸς διὰ Βεν-
ζίνης. ἐγένετο χρῆσις καὶ τοῦ ἠρξιωμένου φανικοῦ ὀ-
ξέως, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. N. ΧΑΛΩΡΟΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΓΡΑΦΩΔΙΑΝ

Ὁ Haeckel ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ συντάκτου
τοῦ «Λόγου»!

(Συνέχεια. Βλ. τὸ προηγούμενον φύλλον.)

Δ' (*).

Κατὰ τὴν ἀναντίρρησην καὶ ὑπὸ πάντων (**) ὁμο-

(*) Βλ. Λόγον τῆς 2. Φεβρουαρίου. — Ὁ συντάκτης τοῦ
«Λόγου», οἰκτιραῖος ἀναντιρρήτως ἐκτετὸν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Προ-
μηθεῖ καταδείξει τῆς γελοιοδοσάτης αὐτοῦ ἀμαθίας
καὶ ἀνεπιστημοσύνης, εὐθὺς ὡς ἤρξατο ἢ καταδείξει,
ὑπέβαλεν ἡμῖν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1. Ἰουνίου δύο ἐρωτήματα,
ὧν τὸ μὲν περὶ τοῦ βίου τῆς ἐνοίης τῆς καθολικῆς
θεωρίας τῆς ἐξελιξέως, ἣν αὐτὸς ἀξιοθρηνητικῶς καὶ καταγαλ-
στως συνέχευε τῶς μετὰ τῆς εἰρηκτικῆς θεωρίας τῆς ἐξελι-
ξέως τῶν ἐνοργάνων ὄντων (Βλ. Προμηθεῖ α σελ. 173—174),
τὸ δὲ περὶ τοῦ ἀνὴ καθολικῆς θεωρίας τῆς ἐξελιξέως εἰπε-
κτείνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ ὄντος ὄντος καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχοντος,
ἢ ἀποκλείεται ἐξ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἀμφοτέρω τὰ ἐρωτήματα ταῦτα μόνον αἰδήμων βε-
βαίας καὶ φιλότιμος ἀντίπαλος ὡς ὁ κ. Μακράκης ἠδύνατο νὰ
ποιήσῃται. Διότι τῇ ἀληθείᾳ τί λέγουσι τὰ ἐρωτήματα ταῦ-
τα; Οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ἐξῆς: Εἰμὶ ἀμαθής, ἀγνοῶ τί ἰσχυρίζε-
ται καὶ ἡ καθολικῆ θεωρία τῆς ἐξελιξέως, διδάξατέ με,
ἰκετεύω, τὴν ἔνοιαν αὐτῆς, διότι ἐπιθυμῶ νὰ συζητήσω περὶ
αὐτῆς μετ' ὑμῶν καὶ νὰ ἀνασκευάσω αὐτήν, ἀποδεικνύων τὴν
θεωρίαν ταύτην προτὶν τῶν πυλῶν τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ
ἀρχιψεύστου καὶ ἀνθρωποκτόνου Σατανᾶ,
ὑμᾶς δὲ ὄργανα ἐκείνου τοῦ θεοῦ τοῦ σκότους! Ἄλλ' ὁ ταῦ-
τα λέγων εἶνε βεβιαῖος πτωμα καὶ λογικῶς καὶ ἐπι-
στημονικῶς καὶ ἠθικῶς, καὶ μετὰ τοιούτων ἐκτίδην
κατακειμένων πτωμάτων δὲν δύναται νὰ συζητῇ ὁ εἰθισμένος
μετ' ἐμφύχων καὶ ζώντων καὶ κινουμένων ἀντιπάλων νὰ μά-
χηται. Ὁ Προμηθεὺς διδάσκει, ἐπιστημονικῶς ὀλληλο-
γραφῶν, πάντα ὀρεγόμενον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδέ-
ποτε οὔτε ἀνυψοῖ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς εἰς ἀντιπάλους καὶ
δὴ ἐπικριτὰς, οὔτε θέλει νὰ βλέπῃ τοὺς ἐκτετὸν ἀντιπάλους
καὶ ἐπικριτὰς ταπεινομένους εἰς ἀπλοὺς μαθητὰς.
Ἄλλως δέ, κάτοχος ὢν τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ, οὐ βάλει
τὰ ἄγια! εἰς αὐτοῦ τοῖς κυσὶ οὐδὲ τοὺς αὐτοῦ
μαργαρίτας περιδέρατον τῶν χοίρων, ἀλλὰ
καταλείπει τοὺς κύνας ἄνευ τῶν αὐτοῦ ἀγίων καὶ τοὺς χοί-
ρους ἄνευ περιδεραίου ἐκ τῶν αὐτοῦ μαργαρίτων, ἵνα δύνῃται
νὰ κατασυντρίβῃ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ὡραν διὰ τῶν ἰδίων
κειμητῶν τὰ ὑλακτοῦντα ἐκεῖνα κτήνη καὶ τὰ φιλοδόξορα
ταῦτα τετράποδα!

Διδάξατέ με καὶ φάτε, ἵνα ἀνασκευ-
ασθῆτε καὶ ἐξυβρισθῆτε! Εὖγε, κύριε Μακράκη!
Νῆ τὸν Διὰ, εὐρεστάτος εἶσθε! Ὁμολογουμένως τὸ ἐπιστό-
διον τοῦτο τῆς κωμωδίας ὑμῶν ὀρεῖται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ
ἄκρον τῆς κωμικότητος ἄωτον! Συγγαί-
ρομεν ἀπὸ καρδίας ὑμῖν, ὑπέρατε τῆς Θαλαίας ἀδούχῃ!

(**) Βλ. περὶ τούτου Haeckel Les preuves du trans-
formisme σελ. 401. τῆς 6' ἐκδ. τοῦ Jules Soury.

λογομένην γνώμην τοῦ Haeckel «ἡ πίστις ἐξήρτη
ταὶ ἐκ τῆς ποιητικῆς φαντασίας· τούνηντιον δὲ ἡ
γνώσις γεννᾶται ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου, διερευ-
νῶντος τὸν κόσμον τὴν ἐξωτερικόν» (Βλ. Προμηθεῖ
Α', σελ. 336). Τούνηντιον δ' ὁμοῦ κατὰ τὸν συντά-
κτην τοῦ Λόγου «ἡ πίστις ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ῥήματος
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τοῦ Χριστοῦ», — «καὶ ἐκ τῆς πί-
στεως τῆς ἀληθοῦς βλαστάνει φυσικῶς σὺν τῷ χρόνῳ
καὶ ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη»! Ὁ νοῶν νοεῖτω! Ἡμεῖς
τοῦτο καὶ μόνον δυνάμεθα ἐκ τῶν ἐλευσινίων τούτων
μυστηρίων νὰ ἐνοήσωμεν, ὅτι ἀκατανόητον βεβαίως
φαίνόμενον θὰ ἦτο, ἂν ὁ ἐν τοιαύτῃ παρακρούσει
διατελῶν μὴ ἀπεκάλει «ἀμαθῆ καὶ ἀνεπιστήμονα ζω-
λόγον» τὸν Haeckel, καὶ μὴ ἀπεφάνετο ὅτι ἡ μὲν
ἐπιστημονικὴ ἀξία τοῦ πρώτου μαθήματος τοῦ περι-
ωνόμου σοφοῦ εἶνε «ἐνάμιλλος πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν
ἀξίαν τοῦ παρσιμωδίου· ἐκείνου συλλογισμοῦ, ῥαβδος
ἐν γωνίᾳ· ἀρα βρέχει», πάντα δὲ ἀνεξαιρέτως τὰ ἄλλα
μαθήματα εἶνε «μαθήματα τραγελαφικὰ, μαθήματα
μωρίας καὶ ἀνεπιστημοσύνης τῆς ἐσχάτης» (Βλ. Λόγον
τῆς 12. Ἰανουαρίου)!!!

Κατὰ τὸν Haeckel ὡσαύτως «τῆς πίστεως τὰ
ἄρθρα οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ἐπι-
στήμην. — Ἐπιστήμη καὶ πίστις εἶνε δύο τρόποι ἐνερ-
γείας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καθαρῶς ἢ ἀλλή-
λων διακεκριμένοι» (Βλ. Προμηθεῖ ἐν ἀν.) Κατὰ τὸν
κ. Μακράκην τὰ διδάγματα ταῦτα εἶνε «βκτηριδία
τῆς ψυχικῆς φθίσεως· ἀνκιρούμενα διὰ τῆς λογικῆς
ἐξετάσεως καὶ ἐρεύνης». Τίς δὲ ἡ λογικὴ αὐτῆ τῶν
εἰρημένων βκτηριδίων ἐξέτασις καὶ ἐρευνα, δι' ἣς μά-
λιστᾶ «ἀποκαλύπτεται ἡ μιὰ αὐτῶν φύσις, καὶ ἡ
φθαρτικὴ αὐτῶν ἐνέργεια»; Ἡ ἐξῆς ἀπλουστάτη:
Ἄφ' οὗ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ πίστις εἶνε δύο τρόποι ἐ-
νεργείας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος; ψευδέστατον εἶνε
ὅτι οὐδὲν πρὸς ἀλλήλας ἔχουσι κοινόν, οὔσαι καθαρῶς
ἢ ἀλλήλων διακεκριμένα!!! «Ἄλλὰ πῶς οὐδὲν ἔ-
χουσι κοινόν, ἀφού ἔχουσι κοινὴν τὴν ρίζαν, ἀφού εἶναι
δύο τρόποι ἐνεργείας ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρωπίνου
πνεύματος;» — «Δύο δὲ βλαστοὶ ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐ-
τῆς ρίζης ἐκφυόμενοι ἔχουσιν ὁμολογουμένως πολλὰ
τὰ κοινά». Κατὰ τὴν λογικὴν ταύτην τοῦ συντάκτου
τοῦ Λόγου τὸ σοφώτατον σύγγραμμᾶ τοῦ Haeckel,
ἡ περιώνυμος Natürliche Schöpfungsgeschichte
(ἱστορία τῆς φυσικῆς δημιουργίας, φυσικὴ κοσμογονία),
καὶ τὰ φιλοσοφώτατα πονήματα αὐτοῦ τὰ περιέχοντα
«τὸ κατ' αὐτὸν νέον φιλοσοφικὸν σύστημα» ἔχουσιν
ὁμολογουμένως πολλὰ τὰ κοινά, ἔργα ὄντα ἀμφοτέρω
τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος!!! Ἄν τοῦτο ἀληθεύῃ,
τότε καὶ ὁ κ. Μακράκης καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἐν γένει
«καθίσταται ἀξίος κολάσεως καὶ τιμωρίας αἰωνίου καὶ
ἀτελευτήτου» — ἐν μέρει τοῦλάχιστον, — ὁμοίως τῷ
Haeckel, καὶ ἀντιστρόφως καὶ ὁ Haeckel καὶ πᾶς